

Het Priestergenootschap van het Heilig Kruis

EEN HULP VOOR SECULIERE
PRIESTERS OP HUN ZOEKTOCHT
NAAR HEILIGHEID.

Het **Priestergenootschap
van het Heilig Kruis** is een
vereniging van priesters
verbonden aan de
Prelatuur van het Opus Dei

Inhoud

1.

EEN VERENIGING VAN PRIESTERS	2
------------------------------	---

2.

GESCHIEDENIS VAN HET PRIESTERGENOOTSCHAP	6
--	---

3.

SPIRITUALITEIT	10
----------------	----

4.

EEN HULP BIJ DE PRIESTERROEPING	14
---------------------------------	----

5.

VOORWAARDEN EN LIDMAATSCHAP	20
-----------------------------	----

6.

TEKSTEN VAN DE HEILIGE JOSEMARÍA OVER HET PRIESTERSCHAP	22
---	----

Een vereniging van priesters

MET ALS DOEL DE HEILIGHEID
VAN SECULIERE PRIESTERS
TE BEVORDEREN IN HUN DIENSTWERK VOOR
DE KERK VOLGENS DE SPIRITUALITEIT
VAN HET OPUS DEI.

1.

Het Tweede Vaticaans Concilie bevordert verenigingen voor priesters met het doel elkaar broederlijk te steunen (zie het decreet *Presbyterorum Ordinis*, nr. 8); zoals het Wetboek van Canoniek Recht (c. 278, § 2) bepaalt, “dienen seculiere clerici vooral grote waarde te hechten aan die verenigingen welke (...) hun heiligheid bij de uitoefening van het dienstwerk bevorderen, en de eenheid van de clerici onderling en met de eigen Bisschop ten goede komen”.

HET PRIESTERGENOOTSCHAP VAN HET HEILIG KRUIS

Bestaat uit **priesters die in de Prelatuur van het Opus Dei geïncardineerd zijn** en uit **in de particuliere Kerken geïncardineerde priesters**. Transeunte diakens kunnen ook lid worden.

Op dit moment zijn er rond de **vierduizend leden**.

Zijn voorzitter is de **prelaat van het Opus Dei**.

De geestelijke hulp van het Priestergenootschap van het Heilig Kruis is erop gericht het innerlijk leven van de leden te bevorderen, hun trouw aan hun priesterlijke taken te stimuleren en de eenheid met hun bisschop en de broederlijkheid met hun medepriesters te versterken (zie H. Josemaría, *Gesprekken*, nr. 16).

De vormingsmiddelen die de leden ontvangen zijn analoog aan die welke worden aangeboden aan de leken gelovigen van de prelatur, rekening houdend met de specifieke dimensies van het priesterschap (zie *Presbyterorum Ordinis*, nr. 9, *Pastores dabo vobis*, nrs. 70-81, en het *Directorium voor het ambt en het leven van de priesters* van de Congregatie voor de Clerus). Zonder overlapping vormen ze een aanvulling op de voorziene vorming van de bisschop voor het presbyterium van zijn diocees. Zo kunnen de leden persoonlijke geestelijke begeleiding ontvangen en leerstellige of ascetische vorming, bezinningsdagen, etc.; zo georganiseerd dat ze hun bediening niet doorkruisen.

De diocesane geestelijken die verbonden zijn aan het Priester-genootschap van het Heilig Kruis blijven geïncardineerd in hun eigen particuliere Kerk: ze zijn alleen afhankelijk van hun bisschop – *nihil sine Episcopo*, een uitdrukking van de heilige Ignatius van Antiochië, die de heilige Josemaría vaak in herinnering bracht – en vallen op geen enkele manier onder de jurisdictie van de prelaat van het Opus Dei.

DE BOODSCHAP VAN HET OPUS DEI EN DE PRIESTERS

Het Priestergenootschap van het Heilig Kruis heeft als doel de heiligheid van diocesane priesters te bevorderen volgens de geest en de ascetische gebruiken van het Opus Dei (zie H. Johannes Paulus II, apostolische constitutie *Ut sit*, 28-11-1982, preambule en art. I). De priesters die in de verschillende bisdommen zijn geïncardineerd sluiten zich aan bij het Genootschap – bewogen door een goddelijke roeping, zoals de andere gelovigen van het Opus Dei – om steun en bemoediging te vinden op hun zoektocht naar de heiligheid in hun priesterambt, die alle dimensies van hun bestaan omvat.

De boodschap van het Opus Dei over de heiliging van het beroepswerk richt zich ook tot seculiere priesters, want “als het mogelijk is om op deze manier te spreken, dan is voor priesters hun beroepswerk, waarin ze zichzelf moeten heiligen en waarmee ze anderen moeten heiligen, het ambtelijk priesterschap van het Brood en het Woord” (A. de Fuenmayor, V. Gómez-Iglesias, J.L. Illanes, *El itinerario jurídico del Opus Dei*, Eunsa, Pamplona 1989, p. 289).

Deze boodschap impliceert een volledig bewustzijn van de eisen van heiligheid en apostolaat die voortvloeien uit het doopsel en die vervolgens worden versterkt in de priesterwijding, in volledige overeenstemming met de eigen plaats in het bisdom. De priesters van het Priestergenootschap van het Heilig Kruis ontvangen van het Opus Dei geestelijke hulp en vooral een houding die hen stimuleert de gave van het priesterambt in de Kerk te waarderen. Zij vatten alle omstandigheden van het leven op als een voortdurende uitnodiging om God te ontmoeten naar het voorbeeld van Jezus Christus, en zich uit liefde te geven ten dienste van de mensen, in het bijzonder de meest behoeftigen.

Geschiedenis van het Priestergenootschap

HET PRIESTERGENOOTSCHAP VAN HET
HEILIG KRUIS HEEFT ZIJN WORTELS IN DE
LIEFDE VAN DE HEILIGE JOSEMARÍA VOOR DE
DIOCESANE PRIESTERS EN IN DE STICHTING
VAN HET OPUS DEI OP 2 OKTOBER 1928
ZOALS DE HEER DAT HEM HEEFT LATEN
ZIEN. DE INSTITUTIONELE OORSPRONG LIGT
ECHTER ENIGE JAREN LATER, IN 1943.

In april 1950 liet de Heer de stichter zien dat het mogelijk was om diocesane priesters in het Werk op te nemen. De stichter beseftte al snel dat de nieuwhed van de geest van het Opus Dei ook de noodzaak impliceerde van priesters die voortkwamen uit de leken van het Werk zelf, die zich op bijzondere wijze zouden wijden aan de pastorale zorg voor de gelovigen van het Opus Dei en aan zijn apostolaat, zij het zonder andere zielen uit te sluiten (vgl. A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, vol. II, Rialp, Madrid 2002, p. 647).

Vanaf het begin van het Opus Dei waren er diocesane priesters die zich bij de heilige Josemaría aansloten om de geest te beleven die God hem op 2 oktober 1928 had toevertrouwd. Op 14 februari 1943 ontving de heilige Josemaría tijdens de H. Mis een bijzonder licht van God, dat hem de oplossing bood voor de priesterwijding van gelovigen van het Opus Dei. Het idee was om binnen het pastorale fenomeen van het Werk een priester corps op te richten dat voortkwam uit zijn leken en gevormd werd naar zijn geest. Als seculiere priesters zouden zij de pastorale zorg op zich nemen voor de leden van het Opus Dei en hun apostolaat. Zo ontstond het Priestergenootschap van het Heilig Kruis, dat op 8 december 1943 door de bisschop van Madrid werd opgericht, na toestemming van de Heilige Stoel op 11 oktober van datzelfde jaar.

Ondertussen had de heilige Josemaría het vurige verlangen zijn collega-diocesane priesters meer te helpen. Op verzoek van de bisschoppen van verschillende bisdommen wijdde hij vooral vanaf 1939 een groot deel van zijn tijd aan het verzorgen van vele retraites voor geestelijken van het hele Iberische schiereiland.

Zich bewust van de behoeften van zijn collega-priesters, overwoog de heilige Josemaría in 1948 en 1949 zelfs om het Opus Dei te verlaten en een vereniging voor seculiere priesters op te richten, nadat hij daarvoor de pauselijke goedkeuring zou hebben gekregen (vgl. A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, vol. III, Rialp, Madrid 2003, pp. 171-176).

In april 1950 liet de Heer de stichter zien dat het mogelijk was om diocesane priesters op te nemen in het Genootschap dat zich in het proces van pauselijke goedkeuring bevond. Hij vroeg dit aan de Heilige Stoel, die op 16 juni van dat jaar goedkeurde dat de diocesane priesters ook deel mochten uitmaken van het Priestergenootschap van het Heilig Kruis.

Toen de heilige Johannes Paulus II het Opus Dei op 28 november 1982 oprichtte als een personele prelatuur met een internationale reikwijdte, werd een definitieve juridische oplossing gevonden, die het seculiere karakter van het Werk en zijn organische opbouw werkelijk weerspiegelt: zij bestaat uit priesters en leken, mannen en vrouwen met de meest uiteenlopende beroepen en sociale achtergronden. In dezelfde apostolische constitutie richtte de Paus het Priestergenootschap van het Heilig Kruis op als een vereniging van geestelijken die intrinsiek verbonden is met de Prelatuur.

In de statuten is het Priestergenootschap van het Heilig Kruis samengesteld als een vereniging van geestelijken. Daarvan maken deel uit de priesters die het presbyterium van de Prelatuur vormen (gelovigen van het Opus Dei die tot priester zijn gewijd) en priesters die in de verschillende bisdommen zijn geïncardineerd en die zich hebben aangesloten om de heiligheid te zoeken in de uitoefening van hun priesterschap volgens de geest van het Opus Dei.

Spiritualiteit

HET OPUS DEI BEVORDERT IN DE KERK DE
ZOEKTOCHT NAAR HEILIGHEID MIDDEN IN DE
WERELD, OOK ONDER PRIESTERS.

In het Opus Dei wordt geen onderscheid gemaakt tussen
leken gelovigen en tot priester gewijde gelovigen. Zoals
de heilige Josemaría uitlegt, “in het Werk zijn er geen
twee categorieën of soorten leden, bijvoorbeeld een
categorie van leken en die van priesters. Allen zijn en
voelen zich gelijk, allen leven volgens dezelfde geest,
namelijk de geest van heiliging in hun eigen levensstaat.”
(*Gesprekken*, nr. 69)

1.

GODDELIJK KINDSCHAP

“Het goddelijk kindschap is het fundament van de geest van het Opus Dei”, zei de heilige Josemaría (*Christus komt langs*, nr. 64). Het doopsel maakt ons tot kinderen van God in Christus en opent voor ons een relatie die gebaseerd is op vertrouwen in God, op eenvoud in de omgang met Hem en met anderen, op een diep besef van de waardigheid van de persoon en van broederschap onder de mensen, op een ware christelijke liefde voor de wereld en voor de door God geschapen realiteiten, sereniteit en optimisme.

De vorming van het Opus Dei versterkt in de gelovigen een levendig besef van hun hoedanigheid als kinderen van God. Dit besef doordrenkt al hun handelen en helpt ze zich te gedragen in overeenstemming met de roeping die zij van God ontvangen hebben (vgl. *Ef* 4,1).

De heilige Josemaría heeft dit besef van het goddelijk kindschap samengevat als een vurig en oprecht verlangen, teder en diepgaand tegelijk, om Jezus Christus na te volgen als zijn broeders en zusters en als kinderen van God de Vader, en om altijd in Gods aanwezigheid te zijn; een kindschap dat leidt tot een leven van geloof in de Voorzienigheid, en dat een serene en vreugdevolle toewijding aan de goddelijke Wil mogelijk maakt.

2.

EENHEID VAN LEVEN OF CONSISTENT LEVEN

“Één Heer, één geloof, één doop” (*Ef* 4,5), zegt Paulus om de realiteit van het christelijk leven te beschrijven: het leven van de volgelingen van Christus is, en moet zijn een streven naar eenheid en samenhang. Het gaat om “een wezenlijke voorwaarde voor hen die zich erop toeleggen zich te heiligen te midden van de gewone omstandigheden van hun werk, van hun banden met gezin en maatschappij” (H. Josemaría, *Vrienden van God*, nr. 165).

Om de relatie met God niet te scheiden van het gedrag op het werk, in familiekring en het sociale leven – een dwaling waarop de constitutie *Gaudium et Spes* (nr. 43) wijst – verkondigde de heilige Josemaría met kracht: “Er is geen – er bestaat geen – tegenstelling tussen het dienen van God en het dienen van de mensen; tussen het uitoefenen van onze rechten en plichten als burger en als gelovige; tussen de inspanning om de tijdelijke samenleving vorm te geven en te verbeteren en de overtuiging dat onze tocht door deze wereld de weg is die ons voert naar het hemels vaderland” (*Vrienden van God*, nr. 165).

De vorming die in het Werk wordt gegeven wil de structuren van de maatschappij richten op God door de vervulling van de eigen plichten; door het streven om altijd “een eenvoudige en sterke eenheid van het leven te behouden waarin al onze handelingen samenkomen en verweven worden” (H. Josemaría, brief 6-5-1945, nr. 25; geciteerd in A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, vol. II, Rialp, Madrid 2002, p. 577). Vertrouwen in de Heer en oprechtheid – met behulp van het gewetensonderzoek en de persoonlijke geestelijke begeleiding – helpen om te groeien in deze samenhang van het leven. Op deze manier is het mogelijk om de discrepantie te overwinnen tussen wat God vraagt en de eigen wil en daden.

3.

HEILIGING VAN DE ARBEID

De heiliging van het gewone werk is het zwaartepunt van de heiliging midden in de wereld. De heilige Josemaría herinnerde eraan dat het heiligen van het eigen werk de voorwaarde is voor het apostolaat volgens de geest van het Opus Dei: werk dat met menselijke en christelijke volmaaktheid wordt verricht.

God wil dat we goed werken om te zorgen voor de wereld die Hij zelf heeft geschapen (vgl. *Gen* 1,27 en 2,15) en deze naar Hem toe te leiden (vgl. *Joh* 13,32) door middel van werk dat wordt uitgevoerd met orde, intensiteit, standvastigheid, bekwaamheid, een geest van dienstbaarheid en samenwerking met anderen. Werken uit liefde tot God en met het verlangen om alle mensen te dienen door de deugden en vooral de naastenliefde te beleven: kortom, een geheiligd en heiligmakend werk.

Het directe resultaat van een consistent leven en van een geheiligd werk zal het apostolaat zijn. “Voor een christen is het apostolaat iets vanzelfsprekends en geen bijzaak of iets dat los staat van zijn dagelijkse activiteiten en beroepsbezigheden” (*Christus komt langs*, nr. 122).

4.

EUCCHARISTIE EN GOED GEWORTELDE VROOMHEID

De vereenzelviging met Jezus Christus vindt haar kern in de heilige Mis die, als “het middelpunt en de wortel van ons geestelijk leven moet zijn, en wel op heel bijzondere wijze voor de priester” (H. Josemaría Escrivá, *De liefde tot de Kerk*, nr. 43). Want de heilige Mis is de onbloedige hernieuwing van het lijden en de dood van Jezus Christus, de gedachtenis van zijn oneindige liefde voor alle mensen en de bron van alle genaden die we van God ontvangen.

De heilige Josemaría leerde ook dat de vroomheid de remedie bij uitstek is: maar wel een diepe godsvrucht die geworteld is in een degelijke geloofsvorming, want zonder geloofskennis wordt een intiem leven met Jezus Christus oppervlakkig en sentimenteel.

Leerstellige vorming en vroomheid kunnen niet los van elkaar bestaan: de leer is nodig om de vroomheid te voeden, en de vroomheid om de leer levend te maken. Op die manier heeft de christen, ondergedompeld in tijdelijke activiteiten, voldoende bagage om zijn gebedsleven te voeden en tegelijkertijd verantwoording te geven aan ieder die hem rekenschap vraagt voor zijn hoop (vgl. 1 *Petr* 3,15) in de verschillende uitdagingen van het sociale- en beroepsleven.

Aldus de heilige Josemaría:
“Blijf je beijveren om jezelf beter te vormen, al val je om van ouderdom.” (*De Voor*, nr. 538)

Een hulp bij de priesterroeping

HET PRIESTERGENOOTSCHAP VAN HET HEILIG
KRUIS BIEDT ZIJN LEDEN EN DE CLERICI
DIE AAN ZIJN ACTIVITEITEN DEELNEMEN
GEESTELIJKE HULPMIDDELEN AAN OM HUN
INNERLIJK LEVEN, HUN VORMING EN DE
PRIESTERLIJKE BROEDERLIJKHEID IN STAND
TE HOUDEN EN TE ONDERSTEUNEN.

DE GEESTELIJKE HULP BEVORDERT DE PRIESTERLIJKE DEUGDEN

Het Opus Dei zorgt voor een adequate vorming van haar gelovigen, zodat zij zich op hun eigen plaats in de Kerk en in de wereld kunnen ontwikkelen en een veelzijdig apostolaat kunnen ontplooien, dat het ideaal van de universele roeping tot heiligheid bevordert.

Op dezelfde manier biedt het Priestergenootschap van het Heilig Kruis zijn leden en de clerici die aan zijn activiteiten deelnemen geestelijke hulpmiddelen aan om het innerlijke leven, de leerstellige en pastorale vorming en de broederlijke vereniging onder de priesters in stand te houden en te ondersteunen.

Als priestervereniging worden deze geestelijke hulpmiddelen opgenomen in de voortdurende vorming die een middel is om “de trouw aan het priesterambt te garanderen op een weg van voortdurende bekering, om de met de wijding ontvangen gave nieuw leven in te blazen” (Congregatie voor de Clerus, *De gave van de priesterroeping*, Ratio Fundamentalis Institutionis Sacerdotalis, nr. 81).

Dat is precies de missie van de vereniging: haar leden helpen om vol begrip, liefde en een geest van dienstbaarheid aan de Kerk en aan elk diocees in het bijzonder, de diocesane priesters te helpen, voor wie de Heer wilde dat het Opus Dei een bijzondere zorg had.

Deze geestelijke hulp bevordert de priesterlijke deugden, zoals de pastorale (naasten)liefde, die bestaat uit toewijding en ijver voor de zielen (vgl. decreet *Presbyterorum Ordinis*, nrs. 14-17; H. Johannes Paulus II, apost. exh. *Pastores dabo vobis*, nrs. 15; 20-24); voorts vroomheid, kennis, belangstelling voor de diocesane apostolaten, eerbied voor de plaatselijke ordinarius, zorg voor de roeping en voor het seminarie. Op een bijzondere manier herleeft de praktijk van een diepe broederschap met andere priesters, die leidt tot het actief bevorderen van een zo groot mogelijke eenheid onder het hele diocesane priestercollege.

In haar missie om de priesterlijke broederlijkheid, de eenheid met de eigen bisschop en de beoefening van de christelijke deugden in het pastoraal werk te bevorderen, streeft het Priestergenootschap van het Heilig Kruis naar versterking van de kerkelijke gemeenschap; die neemt de vorm aan van een gezin volgens de spiritualiteit van het Opus Dei: door vriendschap, vertrouwelijke omgang, materiële en geestelijke zorg voor andere priesters, enz. (vgl. Ignacio de Celaya, trefwoord “*Sociedad Sacerdotal de la Santa Cruz. Naturaleza y régimen*” in het *Diccionario de San Josemaría*, Monte Carmelo, Burgos, 2013, p. 1174).

De heilige Josemaría trachtte bij alle gelovigen het verantwoordelijkheidsbesef te bevorderen om mee te werken aan meer priesterroepingen. De inzet voor het wekken van roepingen is een taak van heel het volk van God en op een bijzondere manier van de bisschoppen en de priesters. Daarom treedt dit aspect op de voorgrond bij de vorming van de leden van het Priestergenootschap van het Heilig Kruis, rekening houdend met de aanwijzingen van de diocesane bisschoppen. Op de eerste plaats komt het gebed: "Vraagt daarom de Heer van de oogst arbeiders te sturen om te oogsten" (Mt 9,38).

BETROKKENHEID VAN LEDEN EN MEDEWERKERS BIJ HET GENOOTSCHAP

Degenen die toelating vragen tot het Priestergenootschap van het Heilig Kruis doen dat met de overtuiging dat ze zich door God geroepen weten om midden in de wereld de heiligheid te zoeken volgens de geest van het Opus Dei.

Aangezien de roeping tot het Opus Dei één en dezelfde is voor alle gelovigen, en de inspanning om heiligheid te zoeken identiek moet zijn, zijn er geen verschillende graden van lidmaatschap, maar eerder verschillende omstandigheden die weerspiegeld worden in de beschikbaarheid om deel te nemen en samen te werken aan de activiteiten van het Genootschap.

- De **numeraire en geassocieerde leden** zijn afkomstig van de leken gelovigen (respectievelijk de numeraire en geassocieerde leden) van de Prelatuur die, na een adequate voorbereiding, de wijdingen ontvangen. Zij worden in het Priestergenootschap van het Heilig Kruis geïncorporeerd op het moment van hun diakenwijding.
- De **incorporatie als geassocieerde of surnumerair** van priesters die al in de bisdommen zijn geïncardineerd, hangt af van de mate waarin zij met de vereniging kunnen samenwerken, vooral in de geestelijke hulp aan andere diocesane priesters en in hun materiële bijdrage. Dit is afhankelijk van hun persoonlijke omstandigheden, van gezondheid of karakter, van hun pastorale bezigheden en familieverbindingen, enz. Deze priesters behoren uiteraard uitsluitend tot het presbyterium van hun respectieve bisdommen. Ze maken geen deel uit van de clerus van de Prelatuur, die alleen bestaat uit degenen die in haar geïncardineerd zijn. Ze hebben geen hiërarchische band met de Prelatuur, en zijn niet afhankelijk van een kerkelijke overste in het Opus Dei.

// Een groep leden met mgr. Fernando Ocariz, prelaat van het Opus Dei.

De band van de algemene voorzitter van het Priestergenootschap van het Heilig Kruis, die de prelaat van het Opus Dei is, met de leden van het Genootschap is een band binnen een vereniging. Met andere woorden, de voorzitter heeft geen gezagsrelatie met de diocesane priesters die aan het Genootschap verbonden zijn. Daarom vallen de priesters van het Genootschap die in hun respectieve bisdommen zijn geïncardineerd en die dezelfde roeping hebben om de geest van Opus Dei te beleven als de gelovigen van de Prelatuur, op geen enkele manier onder de jurisdictie van de prelaat.

In het Priestergenootschap van het Heilig Kruis gelden alleen de regels die gebruikelijk zijn voor elke verenigingsvorm. Ze komen alleen voort uit de verplichting om het geestelijk leven in acht te nemen en te cultiveren.

De juridische en affectieve band met het diocees waarin zij geïncardineerd zijn en met de andere leden van hun presbyterium wordt versterkt, omdat de geest die zij bij het Opus Dei ontvangen hen ertoe brengt om de christelijke heiligheid en de menselijke volmaaktheid te zoeken, juist in de getrouwe uitoefening van hun priesterlijke plichten.

Zij die toelating vragen tot het Priestergenootschap van het Heilig Kruis moeten priesters of transeunte diakens zijn, die liefde hebben voor hun bisdom, gehoorzaamheid en eerbied voor hun bisschop, verlangen om roepingen tot het seminarie en andere instellingen van de Kerk te bevorderen en hun pastorale bediening zo goed mogelijk proberen uit te oefenen. Tegelijkertijd moeten ze op een positieve manier de broederlijkheid tussen alle leden van hun respectievelijke priestercollege bevorderen, alsook de hiërarchische verbondenheid met hun eigen bisschop en met de andere herders van de Kerk, in het bijzonder met de Paus.

Sommige geestelijken nemen, zonder lid te zijn van het Priestergenootschap van het Heilig Kruis, deel aan de vormingsactiviteiten die het aanbiedt en werken mee aan de apostolaten van de Prelatuur en van het Genootschap door hun gebed, hun financiële bijdragen en, indien mogelijk, met hun pastorale bediening. Zij zijn de zogeheten medewerkers.

WELKE ACTIVITEITEN BIEDT HET GENOOTSCHAP AAN PRIESTERS

Het Priestergenootschap van het Heilig Kruis biedt priesters geestelijke begeleiding, retraites, bezinningsdagen, de biecht, vormingsdagen en andere activiteiten. Deelname aan deze activiteiten kan leiden tot het ontdekken van een sluimerende roeping tot het Genootschap.

Geestelijke begeleiding

Het decreet over het priesterschap van Vaticanum II, *Presbyterorum ordinis*, geeft aan: “Willen de priesters hun bediening getrouw kunnen vervullen, dan moeten zij (...) grote waarde hechten aan geestelijke leiding” (nr. 18).

In 2013 publiceerde de Congregatie voor de Clerus een nieuwe versie van het *Directorium voor het ambt en het leven van de priesters*. Daarin staat: “Om bij te dragen tot een verbetering van hun spiritualiteit is het noodzakelijk dat de priesters zelf de geestelijke leiding in praktijk brengen. Door de vorming van hun ziel in de handen te leggen van een wijze medebroeder – instrument van de Heilige Geest – zullen zij vanaf de eerste stappen in het ambt het bewustzijn doen rijpen van het belang dat zij niet alleen zijn op de wegen van het geestelijk leven en de pastorale inzet” (nr. 73).

In het Priestergenootschap van het Heilig Kruis ontvangen de priesters geestelijke begeleiding van hun medepriesters om hen te helpen een levensplan in praktijk te brengen, dat hun groei in de vereenzelving met Christus vergemakkelijkt en om bij te dragen aan het met ijver, volharding en voorzichtigheid uitvoeren van de apostolische taken die hun zijn toevertrouwd door hun bisschop en door de Kerk.

Retraites

Jezus nam zijn apostelen mee van hun apostolisch werk om uit te rusten en alleen met hem te zijn (vgl. *Mc* 6,31). Elke priester heeft de ervaring dat het naast het dagelijkse gebed ook noodzakelijk is om langere gebedstijden te hebben om de geestelijke en apostolische accu's op te laden.

Het Priestergenootschap van het Heilig Kruis biedt jaarlijks meerdaagse priesterretraites aan. Deze retraites voorzien in een sfeer van contemplatieve stilte, twee of meer meditatie's per dag, de mogelijkheid om te biechten en geestelijke leiding te ontvangen, dagelijks de Mis te vieren en het getijdengebed te bidden met andere priesters.

Maandelijkse bezinningsdagen

Het Priestergenootschap van het Heilig Kruis biedt ook elke maand een bezinningsdag voor priesters aan. Deze bestaat meestal uit twee meditaties, biechtgelegenheid, aanbidding en sacramentele zegen, een maaltijd en tijd voor ontmoeting of een inleiding door een gastspreker. Deze dagen nodigen ook uit tot verdieping van vriendschappen en individuele geestelijke begeleiding.

Biecht

Priesters van het Priestergenootschap zijn beschikbaar om de biecht van hun collega-priesters te horen, vooral op bezinningsdagen, bij de persoonlijke geestelijke leiding of bij vormingsdagen.

Vormingsdagen

De priesters die lid zijn van het Priestergenootschap van het Heilig Kruis nemen elk jaar deel aan vormingsdagen waarin zij in een geest van broederschap en gebed samen intellectuele, geestelijke, pastorale en menselijke thema's bespreken; vaak onder begeleiding van docenten of deskundigen op de betreffende terreinen.

Seminars

Priesters van het Priestergenootschap organiseren ook open seminars voor priesters over actuele onderwerpen gerelateerd aan het priesterambt.

Voorwaarden en lidmaatschap

5.

Priesters (en transeunte diakens) die in de verschillende bisdommen zijn geïncardineerd, kunnen om toelating verzoeken als geassocieerden of surnumerairs van het Priester-genootschap van het Heilig Kruis.

Kandidaten nemen meestal enige tijd deel aan de vormingsmiddelen die het Genootschap aanbiedt.

Om te worden toegelaten, moeten zij zich ervan bewust zijn dat zij een roeping van God hebben ontvangen om de heiligheid te zoeken volgens de geest van het Opus Dei. Dit houdt bijvoorbeeld in: liefde voor het bisdom en verbondenheid met alle leden van het dioceesaan priestercollege, gehoorzaamheid aan en eerbied voor de eigen bisschop, vroomheid, studie van de heilige wetenschap, zielenijver en opofferingsgezindheid, inspanning om roepingen te bevorderen en het verlangen om met de grootst mogelijke volmaaktheid de plichten van het dienstwerk te vervullen.

Het verzoek om toelating wordt gedaan door middel van een brief aan de algemene voorzitter. Alvorens deze stap te zetten, nemen de kandidaten gewoonlijk enige tijd deel aan de vormingsmiddelen die het Genootschap aanbiedt: om de geest van het Opus Dei te leren kennen en zich ermee te identificeren, om hun roeping te onderscheiden en om de precieze betekenis van die roeping in zich op te nemen.

Studenten van de grootseminaries die het diaconaat nog niet hebben ontvangen, kunnen, als ze deze roeping van God voelen en aan de vereiste voorwaarden voldoen, vragen om als aspirant toegelaten te worden tot het Priestergenootschap van het Heilig Kruis (ze kunnen echter nooit worden geïncardineerd in de Prelatuur van Opus Dei). Zij maken juridisch gezien geen deel uit van het Genootschap en verkrijgen ook niet de overeenkomstige rechten en plichten, maar zij nemen deel aan de vormingsmiddelen, zonder de vorming in het seminarie of het bisdom te doorkruisen.

Teksten van de heilige Josemaría over het priesterschap

DE VOLLEDIGE TEKSTEN ZIJN GEPUBLICEERD
OP WWW.ESCRIVAWORKS.NL

6.

10 UITSPRAKEN VAN DE HEILIGE JOSEMARÍA OVER DE PRIESTERS

1.

(De liefde tot de Kerk, 38)

Waarin bestaat de identiteit van de priester? In die van Christus. Alle christenen moeten en kunnen niet alleen *alter Christus* worden, een andere Christus, maar ook *ipse Christus*, Christus zelf. En in de priester gebeurt dat rechtstreeks, in sacramentele vorm.
2.

(Gesprekken, 59)

Van ons priesters wordt de nederigheid verlangd om te leren niet in de mode te zijn, maar om echte dienaren van de dienaren van God te zijn (...). Op die wijze kunnen de gewone christenen, de leken, Christus in alle sectoren van de maatschappij tegenwoordig stellen.
3.

(De liefde tot de Kerk, 49)

Een priester die op deze wijze de heilige Mis beleeft – aanbidden, boete doen, smeken, dank brengen, zich vereenzelvigen met Christus – en die de anderen leert van het Misoffer het middelpunt en de wortel van hun leven te maken, zal werkelijk de onvergelijkelijke grootheid van zijn roeping uitdragen, dat merkteken waarmee hij gewaarmerkt is en dat hij tot in eeuwigheid niet kwijt zal raken.
4.

(Christus komt langs, 99)

Ik mijn heb werk als priester en zielenherder altijd opgevat als de taak om iedere persoon te confronteren met de eisen die het leven aan hem stelt, en hem te helpen ontdekken wat God concreet van hem vraagt. Dit heb ik altijd willen doen zonder de onafhankelijkheid en de persoonlijke verantwoordelijkheid die kenmerkend zijn voor een christelijk geweten aan te tasten.
5.

(De Smidse, 645)

Wat waardevol is de persoonlijke vroomheid in de heilige liturgie! Ik vond het helemaal niet vreemd dat iemand mij een paar dagen geleden over een voorbeeldig priester, die onlangs overleden is, zei: Wat was hij heilig! Hebt u hem goed gekend? vroeg ik hem. Nee, antwoordde hij, maar ik heb hem een keer de heilige Mis zien opdragen.
6.

(De Weg, 67)

Hoe bekend het ook moge zijn, ik wil niet ophouden je eraan te herinneren, dat de priester een “andere Christus” is. En dat de Heilige Geest heeft gezegd: *nolite tangere Christos meos*, raak “mijn Christussen” niet aan.

7.

De 'beroepsarbeid' van de priester, om het maar eens zo te noemen, is een 'goddelijke en openbare bediening', die al zijn activiteiten beslaat en zo veeleisend is, dat in het algemeen de priester, die tijd voor niet strikt priesterlijk werk overheeft, er zeker van kan zijn dat hij zijn taak als priester niet goed vervult.

8.

Christus, die het Kruis besteed met wijd geopende armen, met het allesomvattende gebaar van de Eeuwige Priester, wil op ons rekenen – op ons die niets zijn – om de vruchten van zijn verlossing naar 'alle' mensen te brengen.

9.

Niet links en niet rechts en ook niet in het midden. Als priester streef ik ernaar om bij Christus te staan, die aan het kruis beide armen geopend heeft en niet alleen maar één arm. Van beide kanten neem ik in volledige vrijheid dat, wat mij overtuigt. En dat maakt dat ik mijn hart en armen voor alle mensen open houd.

10.

Een priester-vriend van ons werkte, met zijn gedachten bij God, vastgeklampt aan zijn vaderlijke hand, en zo hielp hij anderen zich deze leidende gedachten eigen te maken. Daarom zei hij bij zichzelf: als je sterft, zal er niets mis gaan, want dan zal Híj Zich met hen bezig blijven houden.

PRIESTER VOOR EEUWIG

Homilie van de heilige Josemaría over de waarde van het priesterschap, oorspronkelijk gepubliceerd in het boek "De liefde tot de Kerk".

DEVOTIE TOT DE HEILIGE JOSEMARÍA

Op de website www.opusdei.nl staat het bidprentje tot de heilige, twee novenen om te bidden voor het gezin en voor werk en andere uitingen van de devotie tot de stichter van het Priestergenootschap van het Heilig Kruis.

**Deze brochure staat op www.opusdei.org/nl-be/
onder Priestergenootschap van het Heilig Kruis**

info.be@opusdei.org

